

Цѣна на вѣстника.

БЪЛГАРИЯ:

За година . . . 4 л.
За 6 мѣсца . . . 2 л.
За 3 мѣсца . . . 1 л.

СТРАНСТВО:

За година 6 лева.

ВРѢМЕ

LE TEMPS

НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ.

За обявления се плаща:

На I стр. на дума 5 ст.
» IV » » » 2 ст.Обявления,
които не са свързани с пжти по
се плащат по разумение.

в. „ВРѢМЕ“

излиза всѣкъ ВТОРНИКЪ

Желателни не се връщатъ обратно
освѣн ако се заплащатъ пощен-
скитъ разходи.Всичко що се отнася до вѣсти,
„ВРѢМЕ“, да се изпраща на адресъ:
Редакция в. „ВРѢМЕ“ — Плѣвентъ.

Единъ брой 5 ст.

ОБЯВЛЕНИЕ

Дава се подъ наемъ едно отдѣ-
ление отъ една къща състояща
се отъ 4 стаи, кухня и маза.

Споразумение въ книжарницата
на **Н. Мутафчиевъ**.

Вмѣсто програма.

В. «Врѣме» си поставя за цѣль да
обсжда безпристрастно фактитѣ и съ-
битията изъ нашия общественъ и по-
литически животъ и специално всич-
ко онова, което интересува по-прѣко
Плѣвентския окръгъ.

Като мѣстенъ вѣстникъ, редакцията
има прѣдъ очи главно ония граждани
на окръга, които не слѣдятъ редовно
периодическия печатъ и за това тя ще
се старае да хроникара всички събития
и факти отъ общественния и политичес-
кия животъ на България и чуждитѣ
страни та по тоя начинъ да ги държи
въ течение на всичко, което ги инте-
ресува.

Особно внимание редакцията ще по-
ложи да съобщава на читателитѣ си
ония мѣроприятия, които се взиматъ
било отъ окръжния съвѣтъ, било отъ
общинитѣ било отъ държавата, и които
се отнасятъ до окръга ни.

Ще се даватъ извадки или резюмета
на статии, които иматъ значение отъ
публикуванитѣ въ другитѣ вѣстници. По
тоя начинъ, читателитѣ на в. «Врѣме»
ако и да не слѣдятъ другитѣ вѣстници
ще бждатъ въ течение на всичко, което
е интересно и разисква въ тѣхъ.

Всички тия граждани, които желаятъ
да се изкажатъ, въ прилична форма, по
нѣкой общественъ въпросъ ще намѣ-
ратъ широко гостоприемство въ коло-
нитѣ на в. «Врѣме».

Редакцията ще се счита щастлива ако
в. «Врѣме» стане арена за мирно и ко-
ректно размѣняване на мисли по всички
обществени и политически въпроси.

Съ така начертаната програма ние
се надѣваме да удовлетворимъ една нуж-
да и разчитаме на покрѣпата на съз-
нателнитѣ ни съграждане отъ града и
окръга.

За сега в. «Врѣме» ще излиза еднѣжъ
въ седмицата, но ако се укаже нужда
и ако намѣри добръ приемъ, ще излиза
и по-вече пжти седмично.

До читателитѣ ни.

Първитѣ 3 броя отъ в. «Врѣме» изпращаме
до всички наши познати и приятели, като ги
молимъ да ни повърнатъ 4 брой, ако не же-
ляатъ да станатъ наши абонати.

Вѣстника изпращаме тъй също до всички
български вѣстници и списания съ молба да
ни изпращатъ въ заплата и тѣ изданието си.

Плѣвентъ 16 Януарий 1906 год.

Отъ нѣколко врѣме насамъ, внимани-
ето на всички е погълнато отъ конфлик-
та избухналъ между Сърбия и Бълга-
рия отъ една страна и Австро-унгария
отъ друга. Историята на тоя конфликтъ
е слѣдната: понеже тази година изти-
чаха окончателно сроковетѣ на търгов-
скитѣ договори сключени между Бълга-
рия и другитѣ страни, почнаха се прѣ-
говори за сключване на нови такива
договори. Между Сърбия и България
обае, вмѣсто търговски договоръ сключи
се — благодарение на добрата воля на
двѣтѣ страни — митнишки съюзъ по си-
лата на който, двѣтѣ страни си направиха
такива отстъпки, които сж отъ естество
да подобрятъ значително тѣхнитѣ еко-
номически сношения, да ги запазятъ отъ
експлоатацията на окръжаващитѣ ги го-
лѣми държави и най-вече да се направи
първата сериозна стъпка въ пжтя на
тѣсното сближение на двата съседни и
родственни народи, които иматъ толкова
общи економически и политически ин-
тереси. Сключването на тоя митнически
съюзъ се посрѣщна съ въодушевление
и въ Сърбия и въ България, а особено
у насъ, гдѣто идеята за тѣсно сближе-
ние съ балканскитѣ държави, а най-вече
съ Сърбия, е отдавна добила плътъ и
кръвъ въ всички почти общественни дѣй-
ци. Това се видѣ най-ясно при гласу-
ването на тоя договоръ-съюзъ отъ На-
родното събрание, защото всички народ-
ни прѣдставители, на койго и полити-
чески лагеръ да принадлежаха, го при-
еха съ акламация.

Обае не така погледна на работата
и Австро-унгария, която винаги се е
уреждала по начинъ, щото да държи въ
економическа зависимостъ балканскитѣ
държави, — единствения нейнъ пазаръ.
Но не само това. Австро-Унгария прѣс-
лѣдва и политически цѣли на Балканския
полуостровъ и тя веднага разбра, че
ако допусне да се осъществи тоя чисто
економически съюзъ между България и
Сърбия, не ще е далечъ врѣмето, когато
между тия държави ще се постигне и
политическо сближение и по тоя начинъ
тя ще трѣбва да се прости съ своята
завѣтна мечта — да се разшири за смѣт-
ка на балканскитѣ държавици. И репре-
салиитѣ почнаха. Веднага слѣдъ като ѝ
стана извѣстенъ текста на сключения
договоръ, тя поиска отъ Сърбия нахално
да се откаже отъ него, ако иска да
сключи Търговски договоръ съ Австрия.

Виенскитѣ вѣстници забълваха огънь и
жупель противъ Сърбия и България, а
интригитѣ не закъснеха да се пустнатъ
въ дѣйствие. Разбира се, за единъ мо-
ментъ въ Сърбия настана смущение, но
все пакъ, Сръбското правителство намѣри
единъ отговоръ отчасти задоволителенъ
за Австрия и такъвъ, който запазваше
престижа на държавата, а именно: че
Сръбското правителство, съгласно съ
запазеното си право въ договора за мит-
ническия съюзъ, е готово да внесе въ
него извѣстни измѣнения, но такива,
които биха се указали необходими въ
течение на прѣговоритѣ съ Австрия и
за които би добило съответствени от-
стъпки отъ Австрия. Тоя отговоръ не
задоволи Австрия и митническата война
се почна. Въпрѣки съществующия тър-
говски договоръ между Австрия и Сър-
бия, чийто срокъ не е изтекълъ, Австрия
почна да прави най-грубитѣ спѣнки на
сръбскитѣ стоки и дори затвори грани-
цата си за тѣхъ. Разбира се, Сърбия се
готви на юнашки отпоръ даже съ рискъ
да понесе извѣстни чувствителни жертви.

Но Австрия не се задоволява само
съ това. Тя знае, че въ борбата ѝ съ
Сърбия, послѣдната ще бжде подпомог-
ната и отъ България и за това тя по-
търси сръдства да вкара и нея въ гла-
воболия. И дѣйствитѣлно тя потбутва
Турция да поиска отъ България да се
откаже отъ митническия съюзъ, защото
по силата на Берлинския договоръ, тя
нѣмала право да сключва подобни дого-
вори. Колкото и несериозна да изглежда
на пръвъ погледъ постъпката на Тур-
ция, обае тя не трѣбва да се изпуска
изъ прѣдъ видѣ, защото знайно е, че
Турция и безъ това прави всевъзможни
спѣнки на нашата търговия, а сега тя
ще има и едно оправдание за това.

По тоя начинъ сближението — толкова
желанно — между България и Сърбия е
изложено на силно изпитание и отъ
енергията и взаимната помощъ, която
ще си укажатъ двѣтѣ страни въ тая люта
борба, ще зависи и неговия успѣхъ.
Затова българското общество трѣбва да
е готово да подкрѣпи добръ нашитѣ
братя Сърби въ борбата имъ съ сил-
ната съседка, а даже и за репреса-
лиитѣ, на които можемъ самитѣ ния
да бждемъ изложени отъ страна на
Австрия и Турция. Ако въ тая борба
България и Сърбия не излезатъ побѣ-
дители, идеята за сближението на двата
народа ще се компрометира за дълги
години и дори може да стане за вина-
ги невъзможна. А шансови за успѣхъ
има много, защото въ тая митническа вой-
на Австрия би пострадала десеторно по-
вече отколкото Сърбия и България. Бор-

бата водена между Австрия и Ромжния прѣз 1886 год. е поучителна въ всѣко отношение и за това никой не трѣбва да се стрѣска да поеме хвърлената рж-кавица.

ИЗЪ НАШИТЪ ВѢСТНИЦИ

— в. «Български Търговски вѣстникъ» публикува въ броя си отъ 13 м. м. единъ разговоръ, който неговия главенъ редакторъ е ималъ съ главния директоръ на едно голѣмо Берлинско банково учреждение, който се ползувалъ съ всевътско реноме на финансовъ капитетъ. За България той се е изразилъ както слѣдва: «съ своитѣ държавни банки — Народната и Земледѣлческата, България притежава двѣ импозантни учреждения, които съ гордостъ могатъ да се причислятъ къмъ най-модернитѣ чужди подобни институти. Тия двѣ учреждения сж неучѣнимо помагали не само на търговията, индустрията и земледѣлието, но ще бждатъ всѣкога и защита и противъ евентуални финансови нужди, които биха могли да се случатъ поради лоши реколти или други нѣкакви стихийни катастрофи».

«Едно ново доказателство за голѣмото довѣрие, което се храни къмъ младото княжество съставлява факта, че къмъ края на изтеклата година въ София сж били учредени три банки, подъ покровителството на мощни външни банкови учреждения».

По поводъ митническия съюзъ съ Сърбия той се е изразилъ така: «Естествено е, щото малкитѣ съседни държави да чувствуватъ нуждата да се съюзатъ на стопанско поприще за да използватъ по-добрѣ оня свой производителенъ излишъкъ, който не прави конкуренция на голѣмитѣ производителни държави. Не е изключено, разбира се, че това може да поведе политически федерации и навѣрно само за това голѣмата Австрийска монархия сериозно се опѣлчва противъ тая първа конкретна стѣпка на България и Сърбия. Надѣя се, че за България нѣма да излѣзе нищо мощно отъ крайно рѣзката дипломатическа акция на Австрия спрямо Сърбия.»

в. «Новъ Вѣкъ» като говори за внесения въ Народното Събрание законопроектъ за излечение нѣкои членове отъ закона за Наслѣдството, казва: и когато първоначално се урегулира известна материя по законодателенъ редъ, позволено е да се правятъ такива заимствования отъ чуждитѣ законодателства; но той функционира у насъ по-вече отъ 15 години.

ПОДЛИСТНИКЪ

СЦЕНИ

изъ

Живота на безгрижнитѣ

отъ

Henry Murger.

Какъ се състави кружока на безгрижнитѣ.

Ето какъ случая, който скептицитѣ наричатъ слуга на Бога, сбѣра единъ денъ на едно хората чието братско сдружаване по-късно трѣбваше да образува кружока на тая фракция отъ безгрижнитѣ, съ които авторъ иска да запознае читателитѣ си.

Една сутринъ (на 8 Априлъ), Александръ Шонаръ, който культивираше двѣтѣ либерални изкуства — живописата и музиката, биде разбуденъ внезапно отъ пѣнието на комшиийския петелъ, който му служеше за часовникъ.

— Дяволъ да го вземе! Извика Шонаръ, моя пернатъ часовникъ бърза. Невъзможно е, да е вече днесъ.

Като каза тия думи, той изкочи бързо изъ единъ мобилъ, измисленъ отъ самия него, който нощемъ играеше ролята на легло (която впрочемъ той играеше много злѣ), а денемъ изпълняваше ролята на всички останали мобили, които липсваха благодарение на силния студъ на прѣдшествующата зима.

По него имаме създадена вече цѣла литература, Много негови постановления се указаха несъобразни съ нашитѣ условия и нрави. На първо мѣсто стои нерационалното разпрѣдѣление на наследството между мъжа и жената; равноправието на половеѣ при претенциитѣ имъ за наследство. Кожкото и да е привлекателна идеята за пълното равноправие между мъжа и жената, въ отношение на наследственото право у насъ, нейното приложение създава неправилни отношения, несправедливости. Традициитѣ у насъ не сж въ нейна полза. До когато мъжа ще се счита глава на семейството и продължителъ на рода на наследодателя, до когато върху него ще лежатъ всичкитѣ грижи за издържането на семейството, всичкитѣ тежоби на държавнитѣ повинности, отъ поддържане цѣлостъ и развитието на държавата, до тогава той трѣбва да има известни привилегии при послѣдването на имотитѣ на своитѣ роднини и наследодатели.»

в. «Народни Права» публикува една статия въ която твърди, че изработената отъ Министерството на Пжтицата и Съобщенията мрѣжа за пжтицата въ България, за поправката на които правителството е упълномощено отъ Н. Събрание да направи единъ заемъ отъ Б. Н. Банка отъ 15,500,000 лева, би могла да се направи и иначе, защото държавата имала ежегодни постѣпления отъ по 5000,000 отъ пжтната повинностъ заедно съ 25% отъ върхнитѣ на Окр. Съвѣти и като прибавила държавата още 1—2 милиона, които сега ще плаща за лихва на заема. Тая сума, споредъ «Н. Права» е достатъчна за направата на тия пжтица и ако правителството не постѣпва така, то е, защото изобщо финансовата му политика била прахосническа.

в. «Миръ» въ броя си отъ 13 т. м. публикува една статия подъ надсловъ «Облацитѣ се сгжстятъ», въ която като разправя за сръбско-българския митнически съюзъ и че Сърбия била изолирана отъ цѣлия свѣтъ и въ конфликта си съ Австро-унгария не могла да очаква помощъ отъ България, продължава: А какво прави и какво може да направи българската държава, за да помогне на своята съюзница? Праца и въздушни цѣлувки кани я да продължава митническата война, като я увѣрява че съ нея и чрезъ нея ще реабилитира *компромитираното си положение*, но прилага на Австро-унгария клаузата на най-облагодияваната държава и продължава да води — наистина мудро, но все пакъ води — прѣговори за сключването на единъ търговски договоръ съ Австрия». По нататъкъ се

За да се прѣдпази отъ охапването на сутрѣшния сѣвернякъ, Шонаръ навлече набързо една фуста отъ розовъ сатенъ посипанъ съ златни звѣздици, която му служеше за домашна роба. Тая вѣщъ бѣ забравена, слѣдъ единъ балъ-маске, у артиста отъ една лудетина, която направи и тая лудостъ да се остави да бжде измамена отъ лъжовнитѣ обѣщания на Шонара, който прѣоблеченъ като графъ Мондоръ, дрънкаше въ джобоветѣ си десетина лъжовни монети, отпечатани за нуждитѣ на единъ театръ.

Слѣдъ като облече домашния си таолетъ, артиста отиде да отвори прозореца и капациитѣ. Единъ слънчевъ лъжъ, подобенъ на свѣтлива стрѣла, се появи внезапно въ стаята и го принуди да си отвори очитѣ, закрити до тоя моментъ отъ спането; въ сжщото врѣме на единъ сжсѣденъ часовникъ удари 5 часа.

— Това е самата зорница, продума Шонаръ; чудно! Но, прибави той, слѣдъ като се справи съ единъ календаръ залепенъ на стѣната, нѣма никаква грѣшка. Посочванията на науката увѣряватъ, че на тая епоха отъ годината слънцето не трѣбва да изгрѣва по рано отъ 5½ часа; сега е едва 5 часа и ето го изгрѣло. Прѣстѣпна ревностъ! Тая звѣзда се е побъркала и азъ ще се оплача въ Обсерваторията. При все това, прибави той, ще трѣбва да почна да се безпокоя малко; дѣйствително, днесъ е утрото на вчера и понеже вчера бѣше 7 днесъ е 8 Априлъ, освѣтъ ако Сатурнъ не е почналъ да се движи на опѣко, и, ако вѣр-

разправя, че само Турция била могла да помогне въ тоя случай на Сърбия и България, но и тя, заедно съ Австрия, искала унищожението на митническия съюзъ и че слѣдователно конфликта ставалъ застрашителенъ еднакво и за България и Сърбия. «Миръ» се страхува, че злинитѣ, които ще се нанесатъ на България отъ тоя съюзъ ще сж най-голѣми, че дори и едно бждаще правителство не може да ги поправи.

Трѣбва да заблѣжимъ, че вѣстникъ «Миръ» по тоя въпросъ прави долюкачествено партизанство. Всички органи на обществ. мнѣние у насъ сж съгласни, че трѣбва да се направятъ дори жертви — въ смисълъ да се влезе въ една митническа вийна съ Австрия, да се направятъ всички възможни улѣснения на Сърбия за да понесе по-лѣсно жертвитѣ отъ конфликта и съ Австрия — Само и само веднѣжъ за винаги да се отнеме възможността на Австро-унгария да си играе съ екопомическата свобода на Балканскитѣ държави. Отъ друга страна, митническия съюзъ е едно щастливо начало на възможни бждащи политически комбинации и само за това той заслужава и най-голѣмитѣ жертви.

в. «Свободно Слово» въ броя си отъ 11 т. м. публикувана една стия върху новия законопроектъ за Бъл. Нар. Банка. Съ тая статия се прави една обстойна критика на законопроекта. Ние съжеляваме, че не можемъ да дадемъ извадки отъ тая цѣнна статия, защото не разполагаме съ достатъчно мѣсто за това, но прѣпоръчваме на читателитѣ си да я прочетатъ.

ХРОНИКА

Съобщаваме на интересуюцитѣ се, че всички обявления за вѣстника ни се приематъ отъ г. Косто Мутафчиевъ, книжаръ въ града и къмъ него, молимъ, да се обръщатъ всички ония, които иматъ обявления за публикуване.

— Отъ нѣколко дни ее носеше слухъ, че I Плѣв. Мировий Сждия г. Василъ Юрдановъ щѣлъ да бжде уволненъ или прѣмѣстенъ по искането и настояването на известния Марко Карабелювъ. Макаръ и да сж ни известни интимнитѣ връзки, които свързватъ М. Карабелюва съ сегашния министръ на Правосъддието г. К. Панайодовъ, ние все пакъ недопускахме, че министра ще зажуми прѣдъ интереситѣ на правосъдието и да прѣмахне отъ Плѣвенъ единъ сждия, който служи въ граде ни цѣли 7 години, който заема тая длъжностъ цѣли 26 години непрѣкъснато и който се

вамъ на казането на тая книга, каза Шонаръ, като отиде да прочете единъ листъ залепенъ на стената — заповѣдъ за изпраздуване на помѣщение отъ Сждебния Приставъ — днесъ точно на обѣдъ ще трѣбва да изпраздна това мѣсто и да броя въ ржцѣтѣ на г. Бернаръ, хазаина, 75 лева за тритѣ минали мѣсеца и които той си иска съ много лошъ почеркъ. Азъ се надѣвахъ, че както всѣкога, случая ще се натовари да уреди тая работа, но изглежда, че той не е ималъ врѣме. Найсетнѣ имамъ на расположеение още 6 часа, които ако употреба добрѣ, може би че..... Хайде!..... Хайде на пжтъ, извика Шонаръ.

Той се приготвяваше да облече едно палто, плата на което отначало съ дълги косми, бѣ заразено съ косопась и останало безъ тѣхъ, когато изведнѣжъ, като че ли бѣ охапанъ отъ комаръ, почна да танцува въ стаята си една игра негова композиция, която въ публичнитѣ балове често му заслужаваше почеститѣ на полицията.

Я! Я! Извика той, странно нѣщо! Какъ сутрешния въздухъ дава идеи; като че ли допилахъ мелодията. Я да видимъ.....

И Шонаръ, полуголъ, сѣдна прѣдъ пианото и слѣдъ като го разбуди съ една буря отъ акорди, почна, като говореше едноврѣменно, да слѣди по клавиатурата мелодичната фраза, която търсеше отъ толкова врѣме.

— До, соль, ми, до, ла, до, ре, бумъ, бумъ. Фа, ре, ми, ре. Ай! Ай! То е фалшиво като Юда това ре, каза Шонаръ, като почна да

ползува съ всеобща симпатии и почитание.

Обаче, това, което ние недопускахме е вече фактът свършенъ. г. В. Юрдановъ е прѣмѣстенъ за *допълнителенъ* Мирви Сждия въ Шуменъ. а на негово мѣсто е назначенъ досегашния секретаръ на тукашния Окржжъ Сждъ г. Марковски.

Ние нѣмаме нищо противъ личността на г. Марковски, но начина по който се деградира единъ дългогодишенъ сждия и най-вече мотиви, които сж прѣдизвикали това, ни възмушаватъ та ще разкриемъ на нашитѣ читатели тия мотиви, за да ги знае и българското общество. Това, разбира се, ще сторимъ по-късно, защото за сега ни врѣме ни мѣсто позволяватъ това, но ще споменемъ мимоходомъ, че г. Министра на Правосъдието се намира подъ влиянието на М. Карабелювъ само и само защото сж ортаци по много мръсни сдѣлки; напр. по дѣлото за бранителото «Комодара» на х. Ханъмъ и нѣкои други. Даже Министръ Панайодовъ идва това лѣто да заобиколи бждашето си име «Комодара».

Жално е, че интереситѣ на правосъдието се жертвуватъ за личнитѣ интереси на министра и долнокачественни партизани, но ние ще разкриемъ, всички задкулисни и мръсни сдѣлки, които свързватъ Марко Карабелювъ и М-ръ Панайодова, за да ги знаятъ всички и да съдятъ.

— **На 7 т. мѣсець** града ни бѣ посѣтенъ отъ водителитѣ на прогресивно-Либералната партия г. г. Даневъ, Людскановъ, А. Радевъ, Д. Христовъ и Абрашевъ. Прѣзъ деня трима отъ тѣхъ — Даневъ, Людскановъ и Христовъ държаха рѣчи въ салона на д-во «Съгласие» съ които се стараеха да оправдаятъ политиката, която слѣдваша когато бѣха на власт. Обаче, колкото и да прѣфиначаваха фактитѣ и да прикриваха нѣкои отъ тѣхъ, все пакъ тѣ не успѣха да убѣдятъ въ това освѣнитѣ партизанитѣ си.

Най-много ораторитѣ наблѣгахъ да установятъ, че нѣмало никаква разлика между външната политика на сегашното правителство и тѣхната, наречена на «скръстенитѣ рѣцѣ», защото — казва Д-ръ Даневъ — и днешното правителство дойде да признае, че съ вдигане шумъ нищо не става, а трѣбвало по-вече работа да се върши. Обаче г. Даневъ забравя, че неговата политика бѣ наречена «на скръстени рѣцѣ» само затова защото нищо не се вършеше, а се чакаше да падне манната отъ Петербургъ. Въ критически моменти, каквито приживяваше по онова врѣме македонския въпросъ, Даневото правителство бѣ запнало графа Ламдорфа въ устата и не се съгласяваше да даде срѣдства поне армията да бжде

чука силно върху фалшивата нота. Да видимъ минорния..... Той трѣбва да обрисова сполучливо скърбта на една млада мома, която кжса листецата на една бѣла маргаритка и ги хвърля въ едно синьо езеро. Ето една идея която не е стара. Най-послѣ, щомъ като е такава модата и щомъ не може да се намѣри издателъ за единъ романсъ, въ който нѣма синьо езеро, трѣбва да се съобрязваме съ това..... До, солъ ми, до, ла, си, до ре; не съмъ недоволенъ отъ това, то дава доста ясно идеята за маргаритка, а особено за ония, които сж силни по Ботаника. Фа, си, ре, дяволско ре! Сега за да се разбере ясно синьото езеро, ще трѣбва нѣщо влажно, азурно, лунно освѣтление (защото и луната е вътрѣ). Я! нагласи се! да не забравяме лебеда..... Фа, ми, ла, солъ, продължаваше Шонаръ като чукаше кристалнитѣ ноги на горната октава. Остава сбогомътъ на младото момиче, което се рѣшава да се хвърли въ синьото езеро и да се събере съ обичния си останалъ подъ сѣнга. Тоя свършекъ, не е ясенъ, мърмореше Шонаръ, но е интересенъ. Би трѣбвало нѣщо нежно, меланхолично. Ето десетина тактове които плачатъ като Магдалини, и изгарятъ сърдцето Бр! Бр! Извики Шонаръ трѣперашъ въ своята фуста, да би могло това да изгори дървата! Въ моя алковъ има една гредичка която ми много прѣчи, а особено когато имамъ гости..... на вечеря; ще направя малко огънь съ нея... Ла, ла... ре, ми, защото чувствавамъ, че вдъхновението ми иде покрито

готова за нѣкоя възможна изненада. Ами Фирмилианова въпросъ? Забравиха ли го?

Отъ друга страна, тѣхната прословута финансово политика щѣше безъ малко да нахлузи на България единъ ужасенъ монополенъ заемъ, съ който економическата свобода на страната щѣше да бжде ангажирана за цѣли 50 години? Ами скандала съ заетитѣ отъ Русия 5 милиона лева на заемъ? Ами заплашванията, че България ще фалира, ако не се приеме заема.

На това, което е най-странно, то е че нашитѣ русофили — цанковисти въпрѣки всички разкрития и факти, които се изнесоха прѣдъ свѣта и отъ които бѣсна доброжелателството на Русия спрямо балканскитѣ държавици и специално спрямо България, сж останали все сжщитѣ сеячи на заблудението — че България може да живѣе само ако е съ Русия. Даже послѣдната френска жълта книга, въ която има публикувани документи, които говорятъ извънредно злѣ за доброжелателството, на Русия спрямо насъ, не ги отчайва; нѣщо по-вече — по-прогресивнитѣ Русси се възмушаватъ отъ пакостната политика на Русия спрямо насъ, а нашитѣ цанковисти трѣгнаха да я прѣвъзносятъ прѣдъ българскитѣ граждани.

— **Отъ 5 т. мѣсець** въ салона д-во «Съгласие» засѣдава една многобройна комисия отъ избрани земледѣлци, единъ помощникъ на кмета и нѣкои общански съвѣтници, която разпрѣдѣля по категории земитѣ на Плевенскитѣ граждани въ прѣдвидъ облагането имъ съ поземленъ данъкъ. Комисията не е свършила работата си и ще има да работи още нѣколко дни.

— **Изплащане врѣдитѣ причинени отъ желѣзницитѣ.** Обръщаме вниманието на читателитѣ си, че Главната Дирекция на Държавнитѣ Желѣзници е распоредила да се изплатятъ врѣдитѣ причинени отъ пжтующитѣ тренове на нивитѣ и пр. на частнитѣ лица и то само за ония, които съ станали прѣзъ 1904 год. Изплащанията ще ставатъ чрѣзъ съответствующитѣ Окржжни Управители.

— **Прѣди нѣколко дни** въ града ни се откри курсъ по новото лозарство. Курса се откри по инициативата на Министерството на Търговията и Земледѣлието и се ръководи отъ г. К. Тополски, управителъ на тукашната опитна лозарска станция. Въ курса участвуватъ около 20 души инспектори по лозарството.

— **Послѣдователността на Министръ Панайотовъ.** Не отдавна, а прѣди три мѣсеца Министръ Панайодовъ уволни отъ длъжностъ сждебния приставъ на II участъкъ г. Никола Богдановъ защото прѣдседателя на сжда билъ донесълъ въ министерство, че противъ него

съ хрема. Ахъ, ба! Да продължаваме да давимъ моето младо момиче!

И докато рѣцѣтъ му измѣчвахъ пияното Шонаръ съ свѣтнаха очи и отворени уши слѣдеше мелодията си, която прилична на неуловима русалка плаваше въ средъ звучната мъгла съ която като че ли бѣ изгълнена стаята отъ трѣбитенията на инструмента.

— Ха сега да видимъ, каза Шонаръ, какъ моята мелодия прилѣга на думитѣ на поета.

И той почна да тананика съ неприятния си гласъ тая частъ отъ поезията, употребявана специално за комическитѣ опери.

La blonde jeune fille,
Vers le ciel étoilé,
En ôtant sa mantille,
Jette un regard voilé,
Et, dans l'onde azurée,
Du lac aux flots d'argent...*)

— Какъ, какъ! Извика Шонаръ, обзетъ отъ справедливо възмушение, азурна вълна на срѣбърно езеро, азъ още не съмъ съгледалъ това! Той е много романтиченъ тоя поетъ и е цѣлъ идиотъ! Той не е никога виждалъ нито езеро, нито срѣбро! Впрочемъ, баладата

*) Русокосото момиче младо,
Къмъ звѣзното небе,
Като събличаше мантията си,
Хвърля единъ погледъ
И въ азурната вълна
На езерото съ срѣбърни вълни.....

имало възбудени много дисциплинарни възискания и защото не билъ подготвенъ за тая длъжностъ; това споредъ едни, а споредъ други, защото тукашния добръ приятелъ на М-ра и неговъ ортакъ, г. Марко Карабелювъ, билъ настоявалъ за това. Прѣди нѣколко дни обаче, сжщия Н. Богдановъ е назначенъ отново на длъжностъ — на мѣстото на III Сждебни Приставъ г. Вълкодимовъ, който се прѣмѣства въ Кюстендилъ. Пита се сега, основателно ли е било първото уволнение на Богданова или не? Може би Министра се е убѣдилъ, че е извършилъ една грѣшка и я поправя? Но ако е вѣрно първото прѣдположение, че прѣдседателя на Сжда е ходатайствувалъ за уволнението на Богданова, съ новото му назначение не се ли бламира тоя прѣдседателъ? Ако ли пъкъ е вѣрно второто т. е., че Богдановъ е билъ уволненъ по-рано по ходатайството на М. Карабелювъ, то пази се, защото Министра не се е заинтересувалъ да узнае причинитѣ, които сж накарали сжщия тоя да ходатайствува за назначението му отново?

За тази другитѣ, които гледаме отъ страна, не остава отъ всичко това освѣнтъ да извадимъ единственното възможно заключение а то е, че м-ръ Панайодовъ не се ръководи — при уволнението и назначението на сждебнитѣ чиновници — отъ нищо друго освѣнтъ отъ капризитѣ на своитѣ ортаци — партизани, а не и отъ интереса на правосъдието. Жално!

— **По поводъ поканата** на международното социалистическо бюро въ Брюкселъ, на 9 Януарий т. г. — началото на руската революция — Социалиститѣ отъ цѣлия свѣтъ да изразятъ своитѣ симпатии на рускитѣ революционери, тукашната Социалъ-демократическа организация устрои една Литературно-музикално-гимнастическа вечеринка на 8 вечерта, а на 9 вечерта едно събрание на което г. Т. Лукановъ държа една рѣчь за значението на тоя денъ и въобще за руската революция. Събранието, състояще се отъ около 120 души работници, прие една резолюция съ която изказва своитѣ симпатии на рускитѣ революционери. Събраната сума отъ вечеринката и волни помощи ще бждатъ изпратени по принадлежностъ.

— **Тия дни** въ библиотеката на дружество «Съгласие» пристигнаха поржчанитѣ отъ настоятелството въ Русия книги около 326 тома. Пристигналитѣ съчинения засѣгатъ слѣднитѣ области: Педагогика, Естествознание, Философия, Право, История и География, История на културата, Социология, Етнография, Нумизматика, изящна Литература, Етически въпроси, изящни Искуства, Политика и Политическа икономия.

му е глупава; прѣкъсването на стиховетѣ ми прѣчеше на мелодията и за това за въ бждаше азъ самъ ще си съчинявамъ поеми и то начина още отъ сега, и безъ това азъ съмъ разположенъ и ще изфабрикувамъ една скица отъ куплети за да приспособя мелодията си.

Шонаръ подпрѣ глава съ двѣтѣ си рѣцѣ и взема важната поза на единъ простосмъртенъ, който поддържа сношения съ Музитѣ.

Въ продължение на нѣколко минути, докато трая тоя свѣщенъ конкубинатъ, той даде на свѣта едно отъ тия безформенности, които авторитѣ на либрети наричатъ справедливо чудовища и които тѣ лесно импровизиратъ за да служатъ като врѣменна канава за вдъхновението на композитора.

Само че чудовището на Шонара имаше обикновенъ смисълъ и изразяваше много ясно безпокойствието, което бѣ обладало душата му отъ грубото пристигане на датата — 8 Априлъ!

Huit et huit font seize,
J'pose six et retient un,
Je serais bien aise
De trouver quelqu' un
De pauvre et d' honnête
Qui m'prête huit cents francs
Pour payer mes dettes
Quand j'aurai le temps
Refrain.
Et quand sonnerai au cadran suprême
Midi moins un quart,
Avec probité je paîrais mon terme

Тия дни се очаква да пристигнат и поржчанитѣ въ Франция около 500 тома съчинения, които сжщо засѣгатъ изброенитѣ по горѣ области на човѣшкото знание. Съ тѣзи пратки нашата Библиотека значително се обогатява. Общото число на томоветѣ, които сега наброява библиотеката съ около 9000, включително списанията.

— **Наборнитѣ комисии** сж почнали вече своя работа въ Ловечъ и Никополъ, а въ Плъвенъ ще прѣглеждатъ младежитѣ, подлежащи на военна повинностъ, прѣзъ мѣсець Февруарий.

— **Назначение.** Досегашния подсекретаръ при Плъв. Окр. Съдъ г. Гждю Гждевъ е назначенъ за Секретаръ на сжщия съдъ на мѣсто вакантно, а на негово мѣсто е назначенъ г. В. Поповъ.

— **Споредъ една телеграма** на Българската Телеграфна Агенция отъ Цариградъ, въ програмата на тамкашния Лицей Галата-Сарай е прибавено и прѣподаването на българския языкъ. За тая цѣль е билъ назначенъ за учителъ чиновника отъ кореспондентското бюро при Министерството на Вътрѣшнитѣ работи Османъ Нури ефенди, помакъ, който е свършилъ Педагогическото училище въ Кюстендилъ.

— **Въ Народното Събрание** е внесенъ законопроектъ за отпущане на военното министерство единъ свѣрсмѣтенъ кредитъ отъ 1,360,000 лева, който ще се употрѣби за прокопането на единъ плавателенъ каналъ, съ който да се съедини Девненското езеро съ Черно Море.

— **За шосето Плъвенъ — Карагуй.** Плъвенския Окржженъ Съвѣтъ имá похвалната мисълъ да прѣдвиди въ бюджета си за 1906 г. една сума отъ 500 лева, съ която да се разбие канарата на шосето между Плъвенъ и Карагуй и по тоя начинъ да се улѣсни движението по това шосе. Намъ се струва обаче, че тая сума е недостатъчна даже да се купи барутъ, съ който да се разбие канарата, а камо ли да се разчисти и поправи пжтя; а ако послѣдното не стане, то съвѣта рискува да направи вмѣсто добро-зло, защото само ще раскърти пжтя и ще го затруна съ камъне. Затова не би било лошо, ако заинтересуванитѣ се обрнатъ до г. Плъвенския Окр. Инженеръ и поискатъ отъ него да имъ отпустне отъ сумата 800.000 лева, която държавата му е турнала на разположение за поправка на мостоветѣ и шосетата въ Плъв. Окржгъ, нуждната сума за доискарване на това шосе. Известно е, че по това шосе се движатъ нѣколко отъ най-добритѣ села, които

търгуватъ и се прѣхранватъ най вече съ продажба на дърва и кюмюръ и ако се поправи пжтя, за тѣхъ ще бжде цѣла благодать.

— **Пожарни тулумби по селата.** Благодарение на многото пожари, които станаха прѣзъ изгѣклата година изъ селата на нашия окржгъ, а най-вече въ с. Николаево, Пордимъ и др. Окржжния съвѣтъ е дошелъ до заключение, че ще е много добрѣ да се доставятъ пожарни тулумби ако не въ всички селски общини, то поне въ по-големитѣ отъ тѣхъ вмѣсто — въ случай на нещастие — да имъ се даватъ помощи, както бѣ случая съ с. Николаево, гдѣто Окржжния съвѣтъ раздаде 4000 лева на пострадалитѣ отъ пожара. Отъ друга страна присжствието на пожарни тулумби по селата би прѣдупрѣдило много пожари и ще ги избави отъ плащането на сума пари ежегодно. За жалость, окр. съвѣтъ не е рѣшилъ тоя въпросъ, а го е оставилъ на проучване и ще се сезира съ него пакъ идущата сесия.

— **Едно неумѣстно разпореждане.** Известно е на читателитѣ ни, че до прѣди нѣколко дни, новинитѣ, които Българската Телеграфна Агенция получаваше отъ странство се протелеграфирваха изъ цѣла България и всѣкой, който желаше да ги слѣди можеше да се абонира въ мѣстната телеграфна станция и да ги получава всѣки день. Обаче отъ нѣколко дни това нѣщо е отгѣнено съ едно окржжно на Главната Дирекция на Поцитѣ и Телеграфитѣ. Окржжното не съобщава мотивитѣ които сж продиктували това разпореждане, обаче то съ нищо не се оправдава.

Не може да служи за мотивъ обстоятелството, че въ провинцията е имало много малко абонати на бюлетина на Телеграфната агенция, защото за това е повече виновна Дирекцията на поцитѣ отколкото публиката. Телеграмитѣ се получаваха въ провинцията по-късно и отъ Софийскитѣ вѣстници! Какъв интересъ би имали прочее хората, да се абонира за бюлетина, ако тия новини ще ги намѣратъ по-рано въ вѣстницитѣ?

Желателно е, да се отгѣни това съ нищо неоправдано разпореждане на Главната Дирекция на Поцитѣ и Телеграфитѣ и се почне отново протелеграфирването на бюлетина на Българската Телеграфна Агенция, но като се взематъ мѣрки щото бюлетина да се раздава въ провинцията още сжщия день.

— **За читателитѣ ни.** Отъ днешния брой почваме да публикуваме въ подлисникъ едно отъ класическитѣ произведения на Френската литература — Сцени изъ живота на безгрижнитѣ отъ *Мюрже*. За достойнството на това

съчинение нѣма нужда да се говори много — достатъчно ще е ако се каже, че освѣнъ романа, то е направено въ комедия и въ опера на която има написани двѣ партитури отъ известнитѣ италиански композитори *Леонкавалло* и по-позната отъ *Пучини*. Надѣваме се, че читателитѣ ни ще четатъ съ услада тоя подлисникъ.

— **Софийския търговско промишленъ свѣтъ и сръбско-българския митнически съюзъ.** На 12 т. м. по инициативата на Софийската търговска камара се е състояло едно събрание отъ виднитѣ столични търговци, членоветѣ на търговската камара и прѣдседателитѣ на търговското дружество, съюза на българскитѣ индустриалци и на занаятчийския съюзъ, което е взело рѣшение: 1) телеграфически да изкажатъ своитѣ симпатии на Сръбския търговски свѣтъ и готовността си да обявятъ и тѣ бойкотажъ ктмъ Австро-Унгария щомъ сръбскитѣ търговци сторятъ това и 2) избрали сж една 20 членна депутация, която да направи посѣщение на търговцитѣ на сръбската столица.

— **Чеституване паметта на Неофитъ Рилски.** По инициативата на Министерството на Народното Просвѣщение, вчера учителското тѣло въ града ни отпразднува 25 годишнината отъ смъртта на Неофитъ Рилски. За тая цѣль се държа една панахида въ църквата «Св. Николай», а слѣдъ това, въ салона на др-ство «Съгласие», се даде едно утро, на което — прѣдъ многобройна публика — учителя при тукашното класно училище г. Р. Евстатиевъ държа една подходяща за цѣльта рѣчь послѣдвана отъ декламации и пѣсни изпълнени отъ ученици и учители.

Събраха се и доста волни пожертвования за въздигане единъ паметникъ на Неофита Рилски.

— **Въ началото на 1907 година** въ Лондонъ ще се открие едно всемирно изложение, на което е поканена и България да участва. Министерския свѣтъ е рѣшилъ щото България да вземе участие на това изложение и още въ тая сесия на Народ. Събрание ще се поискатъ необходимитѣ за тая цѣль кредити.

— **Прѣмѣстенъ.** Бившия сждебенъ приставъ на I участъкъ при Плъвен. окр. съдъ г. Ив. Бутиловъ, който бѣ уволненъ отъ длъжностъ, а послѣ назначенъ на сжщата длъжностъ при Кюстендилския окр. съдъ е прѣмѣстенъ въ гр. Никополъ.

Печатн. на Т. Хр. Бърдаровъ — Плъвенъ.

A Monsieur Bernard*).

— Дяволъ да го вземе, каза Шонаръ, като прочете втори пжтъ куплета, (terme, suprême), Ето ритми, които не сж милионери но и азъ нѣмамъ врѣме да ги обогатявамъ. Нека сега опитаме какъ нотитѣ ще се оженатъ за слоговетѣ.

И съ своя заблѣлжителенъ и ужасенъ гърленъ органъ, той-почна отново да пѣе романсътъ си. Въроятно удовлетворенъ отъ получения резултатъ, той се поздравилъ съ една юбилейна гримаса, която подобна на сложно ударение се слагаше на носътъ му всѣкога, колчемъ пжти биваше доволенъ самъ отъ себѣ си. Но това му приятно разположение не трая дълго врѣме.

На събѣдния часовникъ удари 11 часа. Всѣкой ударъ на часовника влизаше въ стаята и се изгубваше въ подигравателни звуци, които като че ли казваха на нещастния Шонаръ: готовъ ли си?

Артиста подскочи на стола си.

(* Осемъ и осемъ сж шестнайствъ,
Оставямъ шестъ и задържамъ едно,
Ще съмъ много доволенъ
Ако намѣря нѣкого
Вѣденъ и честенъ
Който да ми земе 800 лева
За да заплатя дълговетѣ си
Когато имамъ врѣме

Припѣвъ:
И когато удари часътъ
Дванайсетъ безъ четвъртъ
Азъ честно и почтенно ще
Заплатя на г. Бернаръ наема.

— Врѣмето лѣти като рогачъ, каза той..... оставатъ ми само три четвърти часа за да намѣря 75 лева и новото си жилище. Едва ли ще успѣя; то влиза много въ областта на магията. Я чакай да си дамъ 5 минути за да ги намѣря? И като си постави главата между колѣнитѣ, той слѣзи въ дълбинитѣ на размисленнието.

Петтѣ минути изминаха и Шонаръ вдигна глава безъ да успѣе да намѣри нѣщо, което да прилича на 75 лева.

— Дѣйствително, не ми остава освѣнъ едно сръдство за да си излеза отъ тукъ и то е просто да си излѣза; врѣмето е хубаво и моя приятелъ, случая, въроятно се разхожда на припекъ. Ще трѣбва да ми даде прибѣжище до като намѣри сръдство да се разплата съ г. Бернаръ.

Шонаръ натѣпка съ всички прѣдмети, които можеха да побератъ, джебчетѣ на палтото си, дълбоки като изби, слѣдъ това обви въ единъ шалъ нѣколко долни дрѣхи и напусна стаята си като се распрощава съ нѣколко думи съ жилещето си.

Като прѣминаваше двора, вратаря на кжщата, който изглеждаше да го варди, го спрѣ.

— Хей, господинъ Шонаръ, извика той като прѣврѣчи пжтя на артиста, не мислите ли? Днесъ е 8 число.

Осемъ и осемъ сж шеснаесетъ

Оставямъ шестъ и задържамъ единъ

Избѣрбори Шонаръ; само за това мисля!

— Ам'чи вие закѣснѣхте малко съ изнасянето си, каза вратаря; часътъ е 11 и 1/2 новия наемателъ, който нае вашата стая, може да пристигне всѣкоя минуца. Трѣбва да побързате.

— Тогава, отговори Шонаръ, оставете ме да мина, отивамъ да търся кола за прѣнасяние. — Безъ съмнѣние, но прѣди да се прѣнесете трѣбва да изпълните една дребна формалностъ. Имамъ заповѣдъ да не ви позволявамъ да изнесете нито единъ косъмъ прѣди да заплатите наема за изминалитѣ три мѣсеца. Въроятно вие сте готови?

— Разбира се! Каза Шонаръ, като пристѣпи една крачка напредъ.

Тогава, подвзе вратаря, ако обичате да влезете въ стаята ми, за да ви дамъ квитанциитѣ.

— Ще ги взема като се завърна.

— Но защо не още сега? Каза настойчиво вратаря.

— Отивамъ при сарафина,.... нѣмамъ дрѣбни пари.

— Ахъ! Ахъ! Подвзе вратаря съ безпокойство, отивате за дрѣбни пари! Тогава азъ ще задържа тая бохщичка, която носите подъ мисцата си, и която ще ви прѣчи.

— Господинъ вратарю, каза Шонаръ съ достойнство, да не би да не ме вървате на примѣръ? Нима вие мислите, че ще си изнеса мобилитѣ въ една кърпа?

(Слѣдва).